

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 136

гр. Шумен, 02.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в закрито заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мирослав Г. Маринов

Членове: Ралица Ив. ХаджиИ.ова
Йордан В. Димов

като разгледа докладваното от Мирослав Г. Маринов Въззивно гражданско дело № 20233600500061 по описа за 2023 година

Производство по чл. 437, ал. 1, във вр. чл. 435 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по две жалби: **Първата с вх. № 3790/08.12.2022г.** депозирана от адв. А. Д. от АК – Шумен, в качеството му на пълномощник на К. Т. К. с ЕГН ***** от гр. Ш...., ап. 2 и **Втората с вх. № 3886/12.12.2022г.** депозирана от адв. А. Д. от АК – Шумен, в качеството му на пълномощник на З. К. К. с ЕГН ***** от гр. Ш...., ап. 2 и двете срещу разпореждане на ДСИ при РС – Шумен от 30.11.2022г. по изп. дело № 20213630400171, с което на жалбоподателя К. Т. К., в качеството му на длъжник, му е указано „в двуседмичен срок от извършване на огледа (30.11.2022г.) да бъдат премахнати изцяло поставените антипаркинг скоби, както и поставените колчета.“

В първата жалба, жалбоподателя, в качеството му на длъжник излага, че не е поставял антипаркинг скоби върху процесния имот с идентификатор 83510.666.364.4, тъй като лично съпругата му ги е закупила и поставила, а той само и оказал физическа помощ. **Във втората жалба** жалбоподателката З. К. К. – съпруга на длъжника излага, че лично тя, в качеството си на собственик на земята, е закупила и поставила антипаркинг скобите върху процесния имот. Излага, че на 08.08.2022г. при завръщането си в имота, заедно със съпругата си, намират паркиран автомобил в техния двор, който автомобил бил собственост на другата страна. Последвал словесен скандал и след което се обадила на тел. 112 на мястото бил изпратен патрул. След запознаване от страна на патрула с казуса, последните им съобщили, че това било частен имот и частен спор и страните следвало да се обърнат към съда. Устно единия от униформените я посъветвал да постави подобни антипаркинг скоби, при което тя отишла и закупила въпросните антипаркинг скоби и собственооръчно започнала да ги монтира, като помолила съпруга си за физическа помощ, на която последният, разбира се откликнал. Прави доказателствено искане: в случай, че жалбата бъде разгледана в открито заседание, да и се издаде съдебно удостоверение, което да послужи пред ОД МВР – Шумен въз основа на което да се сдобият с препис от подписания между

страните протокол на 08.08.2022г. Прави и особено искане, тъй като предоставеният 14 дневен срок за премахването изтича на 14.12.2022г., като обезпечителна мярка по отношение на настоящата жалба, съда да допусне спиране на ИД № 20213630400171 по описа на ДСИ при РС – Шумен, до произнасянето на съда по жалбата.

Ответните страни по жалбата – възискателите по изпълнението, са депозирали писмени възражения и срещу двете жалби, в които излагат становище за недопустимост на същите, тъй като в жалбите не се сочи порочност на обжалваното разпореждане, нито се прави искане до съда при разглеждането им, нито обжалваемостта на това действие на съдебния изпълнител е предвидена в чл. 435 и сл. от ГПК, нито по отношение на длъжника, нито по отношение на третото лице, каквото в случая е жалбоподателката З. К. К. – съпруга на длъжника. Алтернативно излагат становище за неоснователност на същите, тъй като в тях не се сочат пороци на разпореждането, тъй като в жалбите накратко се разказва за някакъв скандал на 08.08.2022г., с който длъжникът брутално нарушава диспозитива на съдебното решение, въз основа на което е издаден изпълнителния лист и молят съда да ги остави без уважение, както и да им бъдат присъдени направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600.00 лева по жалбата на З. К. К. и 400.00 лева по жалбата на К. Т. К., по представените два договора за правна защита и съдействие, сключени с адв. Н. Д. от ШАК.

Държавния съдебен изпълнител при РС – Шумен, е изпратил подробни мотиви по обжалваното действие, както и становище за недопустимост на жалбите, поради това, че в чл. 435, ал. 2 от ГПК, както и в чл. 435, ал. 4 и 5 от ГПК – по отношение на жалбата на З. К. К., като трето лице, изчерпателно са изброени подлежащите на обжалване действия на съдебния изпълнител, като обжалваното не е сред тях, доколкото в случая се касае за принудително изпълнение на задължение за незаместимо действие и за бездействие по чл. 527 от ГПК.

Като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, настоящата инстанция намира и двете жалби за недопустими, поради следното:

Производството по изп. дело № 20213630400171 по описа на ДСИ при РС – Шумен, е образувано по молба на Г. В. Н.-К. и И. А. К., въз основа на два изпълнителни листа, с № № 260789/17.06.2021г. и 260790/17.06.2021г. по гр.д. № 1274/2018г. на РС – Шумен, по силата на които К. Т. К., е осъден да прекрати неоснователните си действия, представляващи влизане и паркиране на всякакви МПС върху имот с идентификатор 83510.666.364.4 по кадастралната карта на гр. Шумен и да не премахва и поврежда бариера, поставена на входа от ул. „Трапезица“ към посочения имот и да премахне паркираните в същия имот МПС, както и да заплати на Г. В. Н.-К. и И. А. К., сумата от 13.00лева – представляващи сторените във въззивното производство съдебно – деловодни разноски. В хода на производството на 17.08.2022г. от страна на възискателя Г. В. Н. по делото е постъпила молба с рег. № 2710/17.08.2022г., с която е уведомила ДСИ, че длъжникът К. Т. К. е монтирал в открития паркинг, където се намира и тяхното паркомясто, две шарнирни скоби и три броя колчета, които препятстват маневрирането при паркиране. Посочила е, че това негово действие е

нарушение на забраната да извършва неоснователните действия, за които е осъден и е помолила ДСИ на осн. чл. 526, във вр. с чл. 527, ал. 3 от ГПК, да премахне монтираните скоби и наложи глоба на длъжника в размер на 400.00 лева и е поискала двете скоби да бъдат продадени за погасяване паричните задължения на длъжника. С последваща молба е приложила и снимки, както и „Екзекутив“ – чертеж за плана на съществуващия паркинг изискан от архива на Община Шумен съгласуван на 22.12.2006г.. Предвид така депозираната молба, ДСИ е изискал от длъжника становище, като такова е постъпило от него на 30.08.2022г., чрез процесуалния му представител адв. А. Д. от ШАК, в което е заявил, че лично той не е поставял антипаркинг скоби, а на процесната дата 08.08.2022г. при завръщането си в имота намират със съпругата си паркиран автомобил в техния двор, който автомобил бил собственост на другата страна. Последвал словесен скандал, след което се обадили на тел. 112 и на мястото бил изпратен патрул. След запознаване от страна на патрула с казуса, последните им съобщили, че това било частен имот и частен спор и страните следвало да се обърнат към съда. Устно единия от униформените посъветвал съпругата му да поставят подобни антипаркинг скоби, при което тя отишла и закупила въпросните антипаркинг скоби и собственоръчно започнала да ги монтира, като го помолила за физическа помощ, на която той, разбира се откликнал. С оглед установеното ДСИ е насрочил оглед на мястото за 30.11.2022г. от 10.30 – 12.00 часа., назначил е и вещо лице С.С.Б., като е определил възискателя да плати депозит за възнаграждението му в размер на 100.00 лева. След извършване на огледа, ДСИ с разпореждане от 30.11.2022г. е разпоредил да се изпрати съобщение до длъжника и съпругата му, със следното съдържание: „в двуседмичен срок от извършване на огледа (30.11.2022г.) да бъдат премахнати изцяло поставените антипаркинг скоби, както и поставените колчета.“, което разпореждане е и предмет на обжалване в настоящото производство.

Защитата на длъжника може да бъде насочена срещу материалната незаконосъобразност или срещу процесуалната незаконосъобразност на принудителното изпълнение. Материална незаконосъобразност на изпълнението е налице, когато не са спазени материалноправните предпоставки за законосъобразност на изпълнителния процес, а именно: съществуване на изпълняемо право и принадлежност на имуществото, върху което е насочено изпълнението на длъжника. Процесуалната незаконосъобразност на изпълнението е налице, когато не са спазени процесуалните изисквания за законност на изпълнителния процес, а именно наличието на изпълнително основание и изпълнителен лист и точно и законосъобразно изпълнение на процесуалните задължения и правомощия на съдебния изпълнител. Защитата на длъжника срещу материалната незаконосъобразност на изпълнителния процес се осъществява по исков път, чрез предявяване на иска по чл. 439 от ГПК. Защитата на длъжника срещу процесуалната незаконосъобразност на принудителното изпълнение се осъществява чрез обжалване само на точно посочени в ГПК изпълнителни действия и само на основанията посочени в закона. Правото на жалба срещу действията на съдебните изпълнители, в т.ч. и на ДСИ е процесуално право и именно поради това, както предпоставките за възникването му, така и способите и начините на реализацията му се определят от процесуалния закон. Ако в него е предвидено право на обжалване при лимитативно очертан предмет на атакуемите действия, респективно при изрично визирани субекти, с активна процесуална легитимация, всяко обжалвано действие /бездействие на съдебния изпълнител подлежи на преценка за наличие на такива ограничения.

Жалбоподателят К. Кънчев е длъжник по изпълнителното дело, следователно същият

разполага с възможността да обжалва като незаконосъобразни, но не и като нищожни само и единствено действията на съдебния изпълнител по чл. 435, ал. 2, т. 1 – 7 от ГПК (постановлението за глоба; насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо; отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението; отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485; определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл. 470, както и в случаите по чл. 486, ал. 2; отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или да приключи принудителното изпълнение и разносните по изпълнението); по чл. 435, ал. 3 от ГПК (постановлението за възлагане, поради това, че наддаването при публичната продажба не е извършено надлежно или имуществото не е възложено по най-високата предложена цена), както и по чл. 463 от ГПК (разпределението на суми по изпълнителното дело). С настоящата жалба се обжалват действия на ДСИ по изпращане на съобщение, с което са вменени задължения на длъжника, като този акт на ДСИ, обаче не е сред актовете на съдебния изпълнител, подлежащи на съдебен контрол, изрично посочени в ГПК. Ето защо следва да се приеме, че жалбата, е насочена против акт на съдебния изпълнител, който поначало не подлежи на обжалване, с оглед на което, същата е процесуално недопустима, поради което следва да се остави без разглеждане, а образуването въз основа на нея производство да се прекрати. За пълнота следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 527, ал. 4 от ГПК, длъжникът може да обжалва действията на съдебния изпълнител по оправомощаване на вискателя да извърши действието за сметка на длъжника, но не и съобщението за задължаването му да извърши същите.

Недопустима е и жалбата на съпругата на длъжника З. К. К. с ЕГН ***** от гр. Шумен, тъй като за нея, като трето за изпълнителното производство лице, липсва процесуална легитимация, т. е. тя не разполага с право на жалба срещу обжалваното действие на ДСИ. ГПК лимитативно регламентира подлежащите на обжалване актове, действия и бездействия на съдебния изпълнител, като съгласно разпоредбата на чл. 527 от ГПК действията на съдебния изпълнител подлежат на обжалване по реда на чл. 435- чл. 438 от ГПК. Препращането към нормите на чл. 435- чл. 438 от ГПК се отнася само до реда на обжалване, но не и до лицата, имащи право на жалба.

Тъй като в разпоредбата на чл. 527 от ГПК липсва изрично предвиждане на лицата с право на жалба, то по силата на общото правило следва да се приеме, че право на жалба срещу действията на съдебния изпълнител имат само страните в изпълнителното производство. Третите лица имат право на жалба, само в изрично предвидените случаи в разпоредбите на чл. 435, ал. 4 и ал. 5 от ГПК, но не и в случаите по реда на чл. 526 и чл. 527 от ГПК. Това е така, тъй като съобразно чл. 435, ал. 4 от ГПК, трето на изпълнителното производство лице има право да обжалва действията на съдебния изпълнител, когато изпълнението е насочено върху вещи, които в деня на запора, възбраната или предаването, ако се отнася за движими вещи, се намират във владение на третото лице. Тълкуването на нормата води до извода, че предвидената защита на третото за изпълнението лице се отнася за хипотезите на принудително изпълнение на парично вземане и на принудително изпълнение за предаване на движима вещ. Съобразно твърденията в жалбата и доказателствата по делото, не се касае и за хипотезата по чл. 435, ал. 5 от ГПК - не е налице въвод във владение.

В случая се касае за хипотеза на принудително изпълнение за извършване на заместими действия, поради което З. К. К., като трето лице не разполага с право на жалба.

С оглед на всички изложени съображения съдът намира, че и двете жалби, следва да се оставят без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

Предвид прекратяване на производството, искането за спиране на изпълнението по изп. д. № 20213630400171 на ДСИ с район на действие РС – Шумен, следва да се остави без

уважение.

С оглед изхода на процеса, искането на ответните страни по жалбите, представлявани от адвокат за разноси, е основателно и такива следва да им се присъдят съобразно представените 2 броя договори за правна защита и съдействие в размер на 600.00 лева за защита по жалбата на З. К. К. и 400.00 лева за защита по жалбата на К. Т. К..

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ, като недопустими, жалба с вх. № 3790/08.12.2022г. депозирана от адв. А. Д. от АК – Шумен, в качеството му на пълномощник на К. Т. К. с ЕГН ***** от гр. Ш...., ап. 2 и **жалба с вх. № 3886/12.12.2022г.** депозирана от адв. А. Д. от АК – Шумен, в качеството му на пълномощник на З. К. К. с ЕГН ***** от гр. Ш...., ап. 2 и двете срещу разпореждане на ДСИ при РС – Шумен от 30.11.2022г. по изп. дело № 20213630400171, с което на жалбоподателя К. Т. К., в качеството му на длъжник, му е указано „в двуседмичен срок от извършване на огледа (30.11.2022г.) да бъдат премахнати изцяло поставените антипаркинг скоби, както и поставените колчета.“

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на З. К. К. с ЕГН ***** от гр. Ш...., ап. 2 за спиране на изпълнението по изп. д. № 20213630400171 на ДСИ при РС – Шумен.

ОСЪЖДА К. Т. К. с ЕГН ***** от гр. Ш...., ап. 2 да заплати на Г. В. Н.-К. ЕГН ***** и И. А. К. с ЕГН ***** и двамата от гр. Ш.... сумата от 400.00 /четиристотин/ лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция.

ОСЪЖДА З. К. К. с ЕГН ***** от гр. Ш...., ап. 2 да заплати на Г. В. Н.-К. ЕГН ***** и И. А. К. с ЕГН ***** и двамата от гр. Ш.... сумата от 600.00 /шестстотин/ лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция.

ПРЕКРАТЯВА производството по в. гр. д. № 20233600500061 по описа за 2023г. на ОС - Шумен.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд –Варна, в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____